

Sygnatura akt I C 2188/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 15-05-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Bartosik

po rozpoznaniu w dniu 15-05-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.
przeciwko R. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt I C 2188/16

UZASADNIENIE

Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., wystąpił z powództwem przeciwko R. P. o zapłatę 32.849,72 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanymi od dnia 4.07.2016 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że na podstawie umowy cesji zawartej z (...) Agricole (poprzednio (...) Bank S.A.), powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej z tytułu umowy bankowej z 23.09.2008 r.

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia. Z ostrożności procesowej podniosła też zarzut braku wypowiedzenia przez powoda ugody z 12.12.2013 r. Na rozprawie w dniu 29.03.2017 r. wywozowała, że umowę pożyczki miała spłacić w ratach miesięcznych w okresie 3 lat.

Zarządzeniem z 29.03.2017 r. (k. 50v) wraz z doręczeniem pełnomocnikowi powoda odpisu pisma procesowego pozwanej, zobowiązano powoda do zajęcia stanowiska w terminie 7 dni pod rygorem skutków z art. 230 k.p.c. tj. przyjęcia za przyznany zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na powyższe powód, w piśmie z 19.04.2017 r., cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia, nie odnosząc się do zarzutu przedawnienia.

Na rozprawie w dniu 15.05.2017 r. pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana R. P. zawarła z (...) Bank S.A. w dniu 23.09.2008 r. umowę pożyczki nr (...), którą miała spłacić w okresie 3 lat. Pozwana nie wywiązała się z tego zobowiązania.

(okoliczności niesporne)

W dniu 4.02.2016 r. została zawarta pomiędzy powodem a (...) Bank (...) S.A.(poprzednio L. Bank) umowa cesji, na mocy której powód nabył wierzytelności z tytułu niewykonania umów przez kontrahentów B. według wykazu stanowiącego jeden z załączników do umowy, w tym wierzytelność przysługującą stosunku do pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki.

(okoliczności niesporne)

Roszczenia powoda wynikające z umowy pożyczki z 23.09.2008 r. nr (...) uległy przedawnieniu.

(okoliczność przyznana)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zatem po rozpoczęciu rozprawy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego.

W przedmiotowej sprawie w dniu 29.03.2017 r. doszło do rozpoczęcia rozprawy. Pozew został cofnięty bez zrzeczenia się roszczenia po rozpoczęciu rozprawy – w piśmie z 19.04.2017 r. Skoro pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu, Sąd postanowieniem z 15.05.2017 r. - wydanym na rozprawie – uznał cofnięcie pozwu za bezskuteczne i merytorycznie rozpoznał sprawę.

Powództwo podlega oddaleniu, gdyż zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną jest uzasadniony.

Na podstawie art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzekł się zarzutu przedawnienia. W myśl art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczenia wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej (...) lata.

Termin przedawnienia roszczeń dochodzonych niniejszym pozvem wynosi 3 lata.

Zgodnie z art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, Sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Powód, wezwany do zajęcia stanowiska w przedmiocie podniesionego zarzutu przedawnienia, pod rygorem skutków z art. 230 k.p.c. tj. przyjęcia za przyznany zarzut przedawnienia, nie odniósł się do zarzutu pozwanej.

Biorąc pod uwagę wyniki całego postępowania, w tym fakt, że umowa pożyczki pochodzi z 23.09.2008 r. i miała być spłacona w terminie 3 lat, uprawnione jest przyjęcie przez Sąd, iż okolicznością przyznaną przez powoda jest przedawnienie jego roszczeń. Powód nie powoływał się na to, że doszło do przerwy w biegu terminu przedawnienia, a tym bardziej tego nie udowodnił. Nadto powód nie wykazał, że pozwana zawierając ugodę z 12.12.2013 r. zrzekła się zarzutu przedawnienia. Wprawdzie taka jednostronna czynność prawna jaką jest zrzeczenie się zarzutu przedawnienia może być złożona w sposób dorozumiany, jednakże ma to miejsce jedynie wtedy, gdy okoliczności towarzyszące temu oświadczeniu w niewątpliwy sposób wskazują na taki zamiar dłużnika. Powód takich okoliczności ani takiego

zamiaru pozwanej nie wykazał, a pozwana ich nie przyznała. Należy podkreślić jeszcze, iż powód jest pomiotem profesjonalnym, a pozwana konsumentem.

Wobec tego, orzeczono jak w sentencji.

SSR Katarzyna Porada - Łaska